

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Illvstrivm Virorum Epistolae, Hebraicae, Graecae et
Latinae, Ad Ioannem Reuchlin Phorcensem virum nostra
aetate doctissimum diuersis temporibus missae**

Reuchlin, Johannes

Hagenoae, 1519

Petrus Iacobi Arlunensis, Ioanni Reuchlin Phorcensi S. D. P.

[urn:nbn:de:bsz:31-270838](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-270838)

EPIS. ILLVST. VIRORVM AD

quibus præceptorib⁹ utor, qui illam tuam græcorum librorum copiam mirum in modum stupent. Miratur hanc tuam copiam græcorum librorum totius Italiae facile princeps Georgius Merula, qui ex Catalogo tuo indicabat te libros habere, quibus agre & ipse & multi præstantissimi græcarum literarum studiosi carerent. Si uis uocabularium græcum, si grammaticam Chrysoloræ græcam, fac ne ignorem, quo noctuas Athenas mittam. Credam te non succensere ubi tibi rem superiore mea epistola quæ planissime scripsi, at potius calami uetusti inopia nihil scripsisse. Quare ad te mitto optimos ex trecentum delectos quos magno ære comparauit, eos ut tibi dono darem, ne suauissimis tuis epistolis carerem. Vale, & fac ut fidelis sis fidelis. Data Papiæ Kalendis Martis.

Petrus Iacobi Arlunensis, Ioanni Reuchlin
Phorcensi. S. D. P.

Suauissimis tuis literis mirifice sum delectatus. Velit deus optimus maximus semper tibi scribendi occasionem oblatum ita, quo uel me uel te in historiis reddas doctiorē. Quid est quod scribiste me comonescere? ne obliuiosos imiter coruos. Utinam tam necessarium maxime uitæ bono, natura me coruis memoria acrimonia intelligentiaque æquasset. Legimus enim apud Plinium naturalis historiae facile omnium principem libro. x. de coruo qui mature sermoni assuefactus, omnibus matutinis euolans in rostra forum uersus Tiberium, deinde Germanicum & Drusum Casares nominatim. mox transeuntem populum Romanum salutabat. Quare tibi persuadeas uelim me in re tua consicienda coruinam & memoriā & intelligentiā habuisse, Plinium quæ ad te dem, apud librarios offendo nullum, uoluptate Strabonis non fraudabo ingenium tuum, quod emptus non tuo sed meo ut recepi precio. Neque enim omnino is sum qui uerba rebus patiat ut esse contraria, quotidie qui sese ad te perferat nuncium expectat. Georgius Heller pernegat id se comode facere posse. De Tiro Liuius nihil adhuc certi habeo. Nauabo tamen operam ut is quoque bibliothecam condecoret tuam, qui uelut apud diuinum Hieronymum legimus, ab ultimis Hispaniae Galliarumque finibus eloquentiae dulcedine, pluresque nobis ad sui contemplationem traxisse prædicatur. In quo comparando corui utique memoriā, non uero Coruini Messalæ oratoris, qui ut Plinio libro eius, vii. placet, sui nominis obliuiscere habebat. Ad hac

IO. REUCHLIN LIBER PRIMVS

doctor egregie, si qua alia in re mea tua erga me beneuolentia opus fuerit opera, ne me lateat obsecro, nullam profecto rem neque tam magnam, neque tam parua putem, quae mihi aut difficilis aut parum me digna uideatur. Quippe omnia quae in tuis rebus agam non laboriosa mihi sed honesta uidebuntur. Nullum me Hercle in te officium sine maxima culpa uideor posse pretereire. Vale. M. cccc. lxxxviii. Kal. Ia.

Petrus Iacobi Arlunensis. I. v. Doctor praepositus in Baknaug, Ioanni Reuchlin Phorcenfi S. D. P.

LEgi summa cum uoluptate luculentissimam tuam ad Diuum Alexandrum orationem, Qua in defensione iustissimi Principis sacerdotii defensoris ita euectus es, ut nemo esse queat qui eum pro te constantem defensum neget. Gaudeo mihi, gratulor ecclesiarum causis, quod tantum principem non oppressorem ut multi, sed acerrimum uindictorem habeamus. Cupio oino atque id ex te cotendo, ne me huius elegantissimae orationis copia fraudes, at potius perpetuum tuum in me amoris monimentum manu excibas. Ego nunc equum abiturus conscendo, post triduum rediturus, tu interea charissime frater foeliciter Vale. Quod si scirem te me hac tua oratione priuatum, uterer in ea iure tuo, qui ea soles lege aliorum capere libros, ut si tibi placeant, restituas nunquam.

Ioannes Molitorius. I. V. Doctor, Badensis Decanus, Ioanni Reuchlin Phorcenfi. S. P. D.

ACcepi iam pridem egregie doctor suauissimas tuas literas, quibus mihi non satis digno humanissime gratulatus es, quae longe maiorem mihi attulissent iucunditatis usuram, si me non adeo linguae graecae doctum existimasses, ita enim usum uenisset ut eam uoluptatem quam non solum in uerbis Hippocratis, sed & aliis quibusdam reconditam puto, amicissimo tibi uiro communicasses. Cui pene omnia elementorum graecorum non nina iam dudum exciderant. Fac igitur quae tibi remitto graeca ad me traducta rescribas, & ego tibi quom primum ad me diuerteris, cum iis quae a me aliquo comodato cepisti, quod tuum est reddam, simulque pulcherrima quaedam graeca prouerbia, a me tamen minime intellecta ostendam. Scribis te ignem diutius continere nequiuisse, & id huiusmodi graeca sententia comprobas, quae ego non calleo *Νῦν ἐργῶν ἐν ἔρωτα καρπὸς θεός* Sed nec Hippocratis *Ἔβα* in hac forma a te scripta *Μακάριοί τε ὄημοι, ὀκόσοι ἴσασι* *ἔς ἀπαύδος ἀνθρώπου ἔργα αὐτῶν ἢ ὅρις πύργου ἔδῃ τὰ τεῖχεα ἀλλὰ*